

Aida, de Verdi

3 hores i 38 minuts:
1_r i 2_n actes (90') / pausa /
3_r i 4_t actes (75')

Posteriorment a la inauguració del Canal de Suez el 1869, el virrei d'Egipte Ismaïl Paixà va voler que es representés una òpera de prestigi al recentment inaugurat teatre operístic d'El Caire. L'oferta feta a un dubitatiu Verdi de pagar-li la xifra rècord de 150.000 francs d'or va ser l'argument suficient per convèncer el músic. El resultat fou *Aida* (1871)

Tipologia

Òpera en quatre actes, propera a la *Grand Opéra*

Composició

Giuseppe Verdi, foto de 1871

Llibret

Antonio Ghislanzoni

Auguste Mariette

Fonts

L'argument va ser un relat de nova creació partir de suggeriments de l'arqueòleg A. Mariette

Estrena

Absoluta el 24-XII-1871 al Caire: al T. Òpera Khedivial

Aquí?

• A Girona, el 22-X-1901, a l'actual T. Municipal. **Laura Robert** fou la primera Aida gironina

DE QUÈ ENS PARLA, I MOMENTS DESTACATS

ACTE I Saló del palau de Memfis / Temple de Vulcà

ESC 1_a: Les tropes etiòps acaben d'envair Egipte. La deessa Isis designarà que serà el general egipci que hi faci front. Radamès es deleix per ser l'escollit [ÀRIA: *Se quel guerrier io fossi... Celeste Aida*. [🔗](#)]. Arriba Amneris, filla del faraó, enamorada de l'oficial, i nota que aquest es torba en veure Aida, esclava etiòp al servei de la princesa, fet que engeloseix Amneris [TERCET: *Ah, tremo, rea schiave, tremo*. [🔗](#)]. Radamès és proclamat general i la gent el lloa i li desitja la victòria. Fins i tot Aida el vol vencedor, però en aquest moment la noia s'adona que, si guanya el seu estimat, serà en perjudici del seu poble, del seu pare –el rei etiòp Amonasro– i dels seus germans [ÀRIA: *Ritorna Vincitor*. [🔗](#)].

ESC 2_a: Radamès és acompanyat pel primer sacerdot Ramfis en una cerimònia religiosa en què es consagren les armes del nomenat general [FI D'ACTE: *Nume, custode e vindice*. [🔗](#)].

ACTE II Habitació d'Amneris / Avinguda de Tebes

ESC 1_a: A les habitacions d'Amneris se celebra la victòria egípcia [COR d'esclaves, Amneris i BALLET: *Chi mi fra gl'inni* [🔗](#)]. La princesa encara està més contenta perquè espera casar-se amb el vencedor Radamès. Quan Aida arriba, l'astuta Amneris, que se'n malfia, li diu que el general ha mort en combat. Això fa desesperar l'esclava, i queda clar que aquesta és una rival per a l'amor de Radamès [DUET: *Fu la sorte dell'armi a' tuoi funesta*. [🔗](#)].

ESC 2_a: En una marxa triomfal desfilen les tropes victorioses, portant botí i etiòps presoners. La gent les aclama i els dansaires remarquen la victòria [TOTS: *Marxa triomfal*. [🔗](#)]. El faraó, volent premiar Radamès, li dona (per desesperació d'aquest) la mà de la princesa Amneris. Com que se li ha concedit un desig, l'heroi demana l'alliberament dels presoners, cosa que és concedida, però Amonasro restarà com a hostatge [FI I CONCERTANT: *Gloria all'Egitto, ad Iside*. [🔗](#)].

ACTE III A la vora del Nil, de nit (escena única) ← És l'acte musicalment més apreciat, ben lluny de l'espectacularitat del segon

Aida espera Radamès, amb qui s'ha citat [ÀRIA: *Radamès verrà! ... Oh patria mia*. [🔗](#)], però troba el seu pare Amonasro, que s'ha escapat, i trama reiniciar la guerra. Exigeix a la filla que descobreixi per on ha de passar l'exèrcit egipci o la repudiarà [DUET: *Rivedrai le foreste imbalsamati*. [🔗](#)]. El pare s'amaga. Radamès arriba i, esvaïts els dubtes, es diuen que s'estimen [DUET: *Pur ti riveggo*. [🔗](#)]. Finalment ella li pregunta l'itinerari de la tropa i quan el militar contesta que per les Goles de Napata, apareixen Amneris, Ramfis i uns guàrdies, que detenen Radamès per col·laborar amb l'enemic.

ACTE IV Temple de Vulcà / hipogeu o tomba subterrània

ESC 1_a: Amneris visita el presoner Radamès i li ofereix la salvació si torna amb ella, però ell refusa [DUET: *Gui i sacerdoti adunansi*. [🔗](#)]. Els sacerdots porten el militar a una sala que no veiem, i sentim com l'interroguen. La sentència serà de mort per traïdor. Amneris, desesperada, titlla de cruels els sacerdots [ÀRIA amb COR: *Sacerdoti: compiste un delitto*. [🔗](#)]

ESC 2_a: Radamès, condemnat a morir d'inanició en una tomba, nota que hi ha algú més allà tancat. És Aida, que s'hi havia infiltrat. La parella recorda el seu amor i es disposa a assumir el destí que els espera. La música al final es va diluint lentament, suggerint així la fi que pertoca als amants [DUET: *Oh terra, addio*. [🔗](#)].

 • Director musical: Yannick Nézet-Ségin	Amonasro (baríton) Rei etiòp, pare d'Aida	Radamès (tenor) Militar egipci, estima Aida	Aida (soprano) Esclava etiòp, estima Radamès	Amneris (mezzo) Princesa egípcia, estima Radamès	Ramfis (baix) Summe sacerdot egipci
• Director escena: Michael Mayer	 Quinn Kelsey	 Piotr Beczala	 Angel Blue	 Judit Kutasi	 Dmitry Belosselskiy